

Labrans

Poština plačana v gotovini.

Izhaja 1. vsakega meseca.
Ček. konto 11.631

POŠTAR

Letna naročnina . . Din 24.—
Polletna naročnina . . „ 12.—
Posamezna številka . . „ 2.—

Strokovni list poštних nameščencev

Štev. 6.

V Ljubljani, dne 1. junija 1934.

VI. leto.

Maturantsko stalno omizje. V četrtek 7. t. m. v gostilni „Pri Sokolu“. Na svidenje!

Novi šefi odsekov Dravske direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani

Z odločbo g. ministra za promet so postavljeni:

Za šefa občnega I. odseka dr. Lamut Ivan, višji svetnik; za šefa poštnega (II.) odseka Suhač Anton, p. t. svetnik; za šefa telegrafsko-telefonskega (III.) odseka dr. Lebar Jožko, višji svetnik; za šefa ekonomskega (IV.) odseka Epich Tilen, p. t. svetnik in za šefa računsko-kontrolnega (V.) odseka dr. Janžekovič Franc, višji svetnik.

Odločba

občne seje državnega sveta z dne 8. marca 1934, št. 6593-34.

I.

Določbo § 62., točke 25. finančnega zakona za leto 1932-33 je treba razumeti tako, da se sme čas, ki je priznan državnim uslužbencem z ukazi ali izvršnimi odločbami za nadalje napredovanje po zakonih, ki so bili v veljavi do uveljavitve zakona o uradnikih z dne 31. marca 1931, uporabiti v smislu § 49. uradniškega zakona ob napredovanju kot efektivna služba tako, da se sme uporabiti po prvem napredovanju morebitni preostanek neuporabljenega časa tudi za nadaljnje napredovanje, dokler se priznani čas popolnoma ne ukoristi.

II.

Upokojenci, ki se bavijo v monopolni prodaji izključno s prodajo monopolnih predmetov, se ne morejo smatrati za osebe, ki se bavijo s samostalnim obrtom, zbog česar bi jim ne pristojala pravica, prejemati draginjske doklade po členu 26. uredbe o draginjskih dokladah državnih upokojencev, št. 11330-II z dne 14. marca 1932.

III.

Zoper odločbe ministra za finance, izdane na osnovi drugega odstavka čl. 207. carinskega zakona, je dopustna tožba na drž. svet, če in kolikor se nanaša tožba na vprašanje, kdo se naj smatra za zalotitelja ali ovaditelja.

Odločbi

občne seje državnega sveta z dne 30. januarja 1934, št. 3125-34.

I.

Za priznanje časa dnevničarske službe po odstavku 1 točke 3. § 270. zakona o uradnikih, odnosno po prvem odstavku točke 3. § 258. zakona o državnem prometnem osebju velja samo ena omejitev: — da je prestop v zvanje, ki daje po dotičnem zakonu pravico do pokojnine, izvršen najdelj v 6 mesecih (v ta rok pa ne spada služba o

Inspektor vardarske direkcije pošte in telegrafa v Skoplju Ivan Ivančič

Cil po duhu, odločen o dejanjih ter neomahljiv v zvestobi do poštenja, pravice in čuvanja ugleda p. t. t. stroke. Razumel je hrepenenje mladih idealnih poštarjev v beli Ljubljani, čul je in znal raztolmačiti njih težnje in njihovo bol ter jim s svojimi dejanji spregovoril iz srca jasno in odločno: nesebično delo za narod in dom je najvzvišenejše! Slišal nas je in podprl naše delo s svojo moralno veličino ter nam odločno pokazal pot v neizprosni boj za zmago čiste ideje za korist in ugled naše stroke ter ljubljene domovine. Eden je cilj, ena edina je pot do njega: nesebično delo za rod in dom v veri na brezpogojen uspeh in napredek.

Usoda ga je vrgla na naš topli jug, da tam orje ledino — ne pobit in sključen, ampak odločen in neustrašen. Naj bo oblak nad njim črn ali bel, on orje vztrajno in seje seme resnice in pravice.

Našemu odločnemu in nesebičnemu dopisniku kliče »Poštar« in z njim mi vsi: vztrajno in neomahljivo naprej po pravi poti za povzdigo naše strokovne morale ter čim večji in boljši progres naše stroke — naše domovine.

vojski); nikakršne prejšnje prekinitve v tej dnevničarski službi ne morejo biti ovira za priznanje vse takšne službe.

II.

Člen 386. zakona o ustroju vojske in mornarice iz leta 1931 ni uporabljati, če prestopi podčastnik v zvanje vojaških uradnikov iz člena 209. tega zakona.

Buffet pri Ivanu Aleksandrova cesta 5, dvorišče

Priporoča svoja izbrana vina (čež ulico 2.— Din ceneje) ter dobro meščansko kuhinjo. Lepa posebna soba za sestanke.

Se priporoča Ivan Šenica

ŠIRITE »POŠTARJA«!

Superrevizija

U županijskom mestu, sada sedištu banovine, vrši dužnost šefa personalnoga oteka jednoga direkcijskog nadleštva gospodin visoka rasta i školske spreme, koji je po zakonu o činovnicima preveden u I. kategoriju, kao i ostali fakultetski obrazovani službenici i protežirani pojedinci nefakultetije, zatečeni na položajima, za koje se traži akademsko obrazovanje. Gospodin šef oteka, čovek idealnih klasolovnih ambicija i položajnih pretenzija, upravo je stvoren, da u dotičnom nadleštvu provede u život odredbe zakona o činovnicima od 1923. godine, prvoga jedinstvenog zakona u napačenoj kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca, danas na slavu i hvala Bogu srećnijoj Jugoslaviji.

Direktor nadleštva, sin viteškog plemena Crnih Brda, sa školskom spremom od jednog razreda gimnazije ali sa fakultetskom stručnom spremom, smenjuje sa položaja i radi premeštaja bez zamene visokom Ministarstvu stavlja na raspoloženje šefa oteka sa papirnatom fakultetskom školskom i osnovnoškolskom stručnom spremom. Agende šefa personalnog oteka predaje šefovom referentiću, grešniku bez bolesnih klasolovnih stremljenja, prognanom iz druge naše prestonice na svemoćnu tada želju

V 24 URAH

barva, plisira in kemično čisti obleke, klobuke, kožuhovino itd. Svetlolika in škrobi srajce, ovratnike, zapestnice itd. Pere, suši, monga in lika domače perilo. Entla. Azurira.

Parno čisti posteljno perje in puh.

TOVARNA JOS. REICH, LJUBLJANA

novopečenih državotvoraca homogenih patriota, mahom samih bivših mađarona i furtimaških anacionalnih reakcionaraca sviju dlaka.

Posle jednog decenija nasmejala se sreća gospodinu šefu oteka, sada jačem ministarskom referentu, da umesto kvalifikovanih ministarskih inspektora vrši reviziju nad revizijom i istragom, koju je izvršio nekadanji referentić gospodin šefa, kod pošte u kraju, gde su se bujno razcvale seoske intrige i svojim zagušljivim zadakom omamile i poslednji osećaj čoveka za istinom i lepotom i gde slepi partizani ubijaju političkog protivnika narodnog poslanika i sveštenika. Upućeni zlobnici šapuću, da je s ove strane i tražen pravi čovek za nadreviziju, koji bi mogao stručno i moralno da u prah satire i zaslužno zgazi prokletoga referentića, jer je taj referentić već davno dotužio svima velikim i malim hohštaplerima i dugoprstičima, pa da mu ujedno vrati, po osećanju svoje čiste duše, davno dugovani dug sa kamatima. I dao se čovek predano na teški, ali zahvalni posao. Nije mu bila glavna plemenita želja da kao priznati stručnjak velikog stila dokaže stručni analfabetizam svoga bivšega referentića, nego da mu ubije prestiž, autoritet, glas, dostojanstvo i čast višega državnog funkcionera, akademskog građanina i čoveka bez ikakvih poroka i mana. Raspitivao se kod

prirepa partijskih veličina, smenjenih staršina, disciplinski i administrativno kažnjanih službenika te njihovih došaptaca i pomagača na licu mesta i okolini, šta je sve radio njegov nekadanji referentić, s kime se kretao u društvu, gde se hranio, šta je govorio, gde je spavao i gde se kupao ili recte s kime se kupao i s kime je spavao. Preslišavao je i kamate. Velikodušno odustao je ipak od saslušanja buha i stenica, ma da bi one — indiskretne životinjice — sigurno otkrile tajnu, za kojom je tako neodoljivo žudio veliki nadrevizor.

Na opšte i svoje lično zadovoljstvo završio je superreviziju gospodin šef, koji se među mnogim zapanjujućim stručnim podvizima i ženijalnim potezima proslavio još i time, što je ad acta stavljao lekarska uverenja službenika, tuberkuloznih bolesnika, kojima su oni pravdali svoj izostanak od dužnosti i tražili produljenje bolovanja, da bi u ime »reda i discipline« mogao donjeti rešenje o otpustu i uprazniti mesta jadnicima, koji su na neprekidnim dnevno-noćnim dežurstvi-

ma uz nedovoljni odmor ispljuvali mnoge grumene tople krvi, pomešane sa otkidanima komadićima svojih pluća.

Molim Ti se stručni naš Bože oprosti onim defektistima i hereditarcima, koji greše, jer oni nisu krivi što moraju da greše. Ko imade sifilističke moralne pojmove i tuberkulozni značaj taj nije odgovoran za svoje čine i propuste.

U Skoplju, maja 1934.

Ivan Ivančić.

Pozor! Tudi tisti, kateri še niste pri meni kupovali, se prepričajte, da je najboljši nakup dobrega blaga za ženske in moške obleke, kakor vseh drugih potrebščin pri

ČEŠNIKU, Ljubljana
Lingarjeva ulica — Stritarjeva ulica
Poštarji 10% popustal

Nepričakovan rezultat

Zvaničnik X. je bil leta 1922. na službenem potovanju kot ambulanci uslužbenec pri neki železniški nesreči tako poškodovan, da kljub ponovni operaciji ni več postal sposoben za običajno službo zvančnika, temveč je kesneje opravljal le lažje službe. Njegovo neugodno zdravstveno stanje ga je leta 1932. prisililo predčasno stopiti v pokoj. Ob tej priliki je zaprosil, da bi mu ministrstvo glede na dobljene poškodbe v smislu § 118. u. z. priznalo v službeno dobo še 10 let. Ministrstvo pa je to njegovo prošnjo odbilo z utemeljitvijo, da njegova nesposobnost za službo ni nastopila neposredno po poškodbi. X. se z navedenim razlogom ni zadovoljil, ampak je vložil tožbo na državni svet, ki je razsodil tožilcu v prid. Svojo sodbo je državni svet podprl takole:

»Prema § 118. činovničkog zakona od 1931. god., ako državni službenik građanskog reda bez svoje krivice na kakvom državnom poslu ili povodom takvog posla bude tako povredjen, da usled zadobivenih rana ili ozleda postane nesposoban za dalju službu na koju bi se prema svojim kvalifikacijama i dotadanjem položaju mogao upotrebiti može mu se za penziju priznati preko vremena koje je do tada proveo u službi još 10 godina.

Bitni uslov, što se vidi iz samog teksta, za primenu ovog zakonskog propisa je, da je rana ili ozleda zadobivena na državnom poslu ili povodom ovog imala za posledicu nesposobnost za dalju službu. Dakle, zakon ne traži, da je nesposobnost za dalju službu nastupila kada je i povreda ili ozleda zadobivena; glavno je, da postoji uzročna veza između povrede i prestanka službe, to je da služba prestaje zbog posledica one povrede ili ozleda, a irelevantno je da li je to nastupilo neposredno iza povrede ali docnije.

Za tužioca komisija je utvrdila, što se priznaje u osporenom rešenju i odgovoru na tužbu, da neizlečivo boluje od povrede kičme i trbušnih organa, koje je povrede zadobio prilikom železničke nesreće 13. februara 1922. god. na službenom putovanju iz Ljubljane u Zagreb u svojstvu službenika ambulante pošte i zbog kojih je kao nesposoban za dalju službu stavljen u penziju.

Kod takvog stanja stvari, tužilac ispunjava glavni uslov za povlasticu iz § 118. činovničkog zakona — nesposobnost za dalju službu posledica povreda zadobivenih na službenom poslu — a kako je osporenim rešenjem odbiven jedino zbog razloga kao da taj uslov nije ispunjen jer nesposobnost nije

nastupila neposredno posle povrede, osporeno rešenje se ima poništiti u smislu člana 26. zakona o Državnom savetu i upravnim sudovima.

Prometno ministarstvo je to svoje rešenje sicer razveljavilo, toda minister za finance je proti pričakovanju odrekal svoj pristanek za vštetje še 10 let (§ 118. predzadnji stavek) kljub temu, da je državni svet zvančniku X-u s sodbo priznal to pravico in kljub temu, da je šlo za minimalno diferenco 8%, to je za zvišanje pokojninskih prejemkov od 86:90% na 95%.

Da bi spravil svojo zadevo zopet v tek, je X. poslal državnemu svetu vlogo, naj bi

Znižanje prejemkov

Okrajna organizacija JNS. za XI. in XII. volišče dvorskega okraja v Ljubljani je na seji dne 17. maja 1934. na številne interpelacije in na splošno ogorčenje državnih in javnih nameščenecv in vpokojencev zaradi ponovnega, globokega znižanja njihovih prejemkov, sklenila, da opozori uplívne faktorje na hude posledice znižanja že itak skromno odmerjenih prejemkov, ki od najnižjega služitelja pa do uradnika VI. skupine niti ne dosejajo eksistenčnega minimuma.

Okrajna organizacija apelira na vodstvo JNS, da v interesu stranke in v interesu splošnih gospodarskih neprilik izposluje revizijo uredb ministrskega sveta o redukciji prejemkov državnih nameščenecv, vpokojencev ter pogodbenih uradnikov, dnevničarjev in honorarnih uslužbenecv, objavljene v Službenih novinah kraljevine Jugoslavije dne 13. aprila 1934, ker je gotovo, da se bodo gospodarske razmere v splošnem še poslabšale z oslavljenjem skupne moči državnih in javnih nameščenecv. Prav posebno pa opozarja organizacija na sledeče težke krivice in trdote uredb:

1. Nižji uslužbenci so nesorazmerno težje prizadeti, kakor višji. Tako n. pr. se povprečno v vseh treh draginjskih razredih znižajo prejemki najnižjega služitelja na 61%, kateri odtegljaji pa se zmanjšujejo navzgor, da znašajo za uradnike 4. skupine komaj še povprečno 8%.

2. Krivično je, da se odbitki ravnajo po prejemkih, ki so samo na papirju, medtem, ko so faktični prejemki po odbitku uslužbenskega davka in prispevka za penzijski sklad za okroglo 10% nižji.

3. Velika krivica je, da uredbe ne upoštevajo nepreskrbljenih in brezposelnih otrok

le-ta (v smislu čl. 43. zakona o drž. svetu in upravnih sodiščih) pripomogel svoji izvršni in obvezni razsodbi do veljave, češ po čl. 42. citiranega zakona »upravna oblastva ne morejo zoper tožiteljevo voljo ukreniti ničesar, kar bi nasprotovalo tem razsodbam.«

Na zahtevo prizadetega uslužbenca, da bi državni svet s a m izdal novo rešenje o odmeri večje pokojnine, je le-ta izdal sledeče negativno rešenje:

»Državni svet je prišel do zaključka, da ni osnove za izdajo zahtevanega rešenja na podlagi čl. 43. zakona o drž. svetu in upravnih sodiščih. V samem rešenju, izdanem zaradi izvršitve omenjene razsodbe drž. sveta, je prometni minister konstatiral, da je X. izpolnil pogoj iz § 118. n. z. za priznanje še 10 let za pokojnino. Glede na to je prometni minister pravilno izvršil označeno razsodbo drž. sveta, ker je konstatiral ta pogoj, toda ker je za priznanje še 10 let potreben tudi še pristanek finančnega ministra in predsednika ministrskega sveta, katerih pristaneka pa ni dobil, zato mu tudi ni mogel priznati spornih 10 let za pokojnino.«

Škoda, da je uspeh pozitivne sodbe, kjer gre vedno za uslužbenca, ki so v službi za vselej izgubili svoje zdravje, vezan tudi še na pristanek navedenih dveh funkcionarjev!

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ
Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo bogato za-
logo dežnikov in spreha-
jalnih palic.

in staršev, ki jih morajo državni nameščenci preživljati. Kako težko je prizadeta rodbina državnega in javnega nameščenca, ki ima samskega sina ali hčerko v državni službi, s katerimi živi v skupnem gospodarstvu, kažejo sledeči primeri:

a) mati ima pokojnine Din 600.—, sin plače Din 1500.—, odtegljaj znaša Din 400.—;
b) oče ima pokojnine Din 2800.— (7 šoloobveznih otrok), hčerka plače Din 850.—, odtegljaj Din 300.—;

c) mati ima pokojnine Din 360.—, sin plače Din 1196.—, odtegljaj Din 380.—;

d) mati ima pokojnine Din 110.—, hči plače Din 1350.—, odtegljaj Din 375.—;

e) mati ima pokojnine Din 200.—, sin nagrade Din 800.—, odtegljaj Din 300.—;

f) oče ima pokojnine Din 1800.—, hčerka plače Din 900.—, odtegljaj Din 380.—;

g) vpokojenka ima Din 640.— pokojnine. Ker je njen mož obrtnik, četudi je že delj časa brez posla in zasluzka, se ji odtegne vsa draginjska doklada. Imata sina in ostane vsem trem skupaj samo Din 240.—, ker se nji odtegne Din 400.—.

h) Oče obrtnik brez dela in zaluzka, ima 4 šoloobvezne otroke, hčerka ima plače Din 800.—, odtegne se ji Din 380.—.

Z ozirom na navedene primere samski nameščenci ne smejo podpirati svojih staršev in ne smejo pomagati preživljati nepreskrbljenih in brezposelnih bratov in sester, tujim ljudem pa smejo plačevati hrano in stanovanje.

4. Redukcija prejemkov se ne sme izvesti prej, preden se ne znižajo stanarine in druge življenjske potrebščine po zgledu drugih držav.

5. Pri redukciji prejemkov se mora določiti minimalna plača, ki je nedotakljiva in, ki mora znašati pri današnjih razmerah najmanj Din 2500.— za dve osebi, ki se pa za vsako nadaljnjo osebo poviša za Din 300.—.

Organizacija upa, da bodo vplivni faktorji uvideli krivičnost in nelogičnost navedenih uredb in da bodo čimprej izposlovali, da se vse te uredbe sistirajo.

»Naš glas« št. 10 od 15. maja t. l. pa je objavil pod naslovom »Še o znižanju prejemkov« naslednje:

Krajevna organizacija Jugoslov. nacionalne stranke v Kranju je predložila ob koncu aprila odločujočim činiteljem obširno predstavko, s katero predlaga revizijo uredb o znižanju draginjskih doklad omoženih uslužbenk in prejemkov samcev. Iz te spomenice, ki obravnava posamezne določbe teh uredb, objavljamo naslednjo pregledno tabelo, iz katere je videti, kako se po odstotkih znižajo prejemki omoženim nameščenkam, uradnicam, zvaničnicam in služiteljicam, ki so poročene z možmi, navede-

nimi v uredbah, oziroma, ki stanujejo kot samke pri starših.

Tabela je sestavljena za vse tri draginjske razrede, tako da so označeni najprej celokupni mesečni prejemki uslužbenke v dotični položajni skupini, nato pa število odstotkov, za kolikor se prejemki prizadetim uslužbenkam znižajo. Ta pregled je sestavljen na predpostavki, da izgubi uslužbenka svojo draginjsko doklado v celoti. Zato je treba število odstotkov v primerih, kjer izgubi uslužbenka manj kot 100 %, sorazmerno znižati.

Iz tabele je razvidno, da so znižanja v nižjih skupinah nesorazmerno občutnejša, kot pa v višjih. Zato bi bilo v interesu socialne pravičnosti prav, da se znižanje — če že mora biti — uredi progresivno z višino celotnih prejemkov, pri čemer naj bi se v nižjih skupinah računalo z neobhodno potrebnim eksistenčnim minimom, pod katerega se ne bi smelo iti. Tudi bi bilo treba upoštevati še druge okolnosti: število otrok, premoženje, kraj službovanja, bolehnost itd. Sicer pa je tabela sama zgovorna dovolj.

Blagajnik: Kavc Josip.

Tajnik: Črnjač Iva.

Ostali odborniki: Ban Martin, Pristovšek Stanko in Treven Viktor.

Namestniki odbornikov: Jereb Franc, Kresse Franc in Kumer Josip.

Pregledovalca računov: Ferjančič Franc in Bizovičar Josip.

Namestnik: Dermaša Alojzij.

Člane obveščamo, da ostane »Dobrota« še nadalje na tej osnovi, kot je bila dosedaj, t. j. da ima skupini A in B, in da se pristopnina in članski prispevki nič ne izpremenijo.

Osebnosti

Postavljeni: Vajda Dušan za dnevničarja pri Gradski t. t. sekciji v Ljubljani; Kovačič Josipina za pogodbeno poštarico v Smartnem v Tuhinju.

Premešeni: Ferjančič Josipina, p. t. manipulant iz Krškega v Trbovlje 1; Žagar Apolonija, pomožni p. t. manipulant iz Sevnice v Rajhenburg, Adamič Alojzija, pripravnico po § 45/1. in 2. iz Škofje Loke v Kranju; zvaničniki, čuvarji t. t. linij, in sicer: Stanič Ognjeslav iz Vrhnike na Brezovico, Saksida Josip iz Starega trga pri Rakeku v Lož, Boc Milan iz Vranskega v Sv. Peter v Savinjski dolini, Wimmer Henrik iz Zidanega mosta v Laško, Pignar Ivan iz Gornje Radgone v Ljutomer in služitelj, čuvar t. t. linij Lešnik Josip iz Maribora v Slovensko Bistrico; Jug Franc p. t. služitelj I. skupine od X. t. t. sekcije v Mariboru k pošti Pragersko; p. t. služitelj II. skupine, in sicer: Kók Josip iz Pragerskega na Maribor 2, Vrbnjak Franc od pošte Maribor 2 k X. t. t. sekciji v Maribor, Stergar Erna iz Litije na Ljubljano 1, Čuk Franjo iz Zidanega mosta v Vojnik, Butara Franc iz Vojnika na Zidani most.

Umrla: Kramberger Ivan, služitelj II. skupine pri pošti Sv. Lenart v Slovenskih goricah in Šošterič Pavla, pogodbeni poštarica v Sv. Vidu pri Ptuj.

Za znižanje najemnin

(»Naš glas« št. 10, 1934.)

Z ozirom na splošno poslabšanje gospodarskih razmer se po vseh državah znižavajo mezde in plače, istočasno pa vlade znižujejo tudi cene življenjskim potrebščinam in najemnine, kar je edino logično in pravilno! Ker so se pa pri nas znižali le dohodki, je naravna posledica, da velika večina prebivalstva po mestih, trgih in industrijskih krajih, ne zmore več pretiranih najemnin in da se nahajajo ti sloji vsled tega v obupu. Pritožbe proti temu so vsak dan ostrejšje in splošna zahteva najemnikov je, da se mora to nesorazmerje spraviti nemudoma v sklad s splošnimi pridobitnimi razmerami.

Stanovanjski najemniki se osobito pritožujejo, da so na milost in nemilost izročeni hišnim posestnikom, ki po svoji volji diktirajo cene najemninam in da hočejo hiše amortizirati v kratki dobi 15 let, vsled česar iztiskajo od stanovanjskega najemnika trikrat več nego bi dobili na 5% obrestih od vložene glavnice za hišo.

Resnica je, da so te pritožbe upravičene! Znanstveniki računajo povprečno dobo obstoja hiše po mestih in trgih na 250 let. Po preteku te dobe vzdrževanje poslopja ni več mogoče, ne da bi se vršile obsežne rekonstrukcije. Za vsakoletne izgube na vrednosti poslopja vsled starosti in obrabe, se odškoduje posestnik z najemninami, katerih del shranjuje kot amortizacijo, da si more po popolni obrabi poslopja postaviti enako poslopje. Preračunu amortizacije pa tvori podlago

Službeni položaj	1. drag. razred (banovinska mesta)		1. drag. razred (sedeži sreskih načelstev)		3. drag. razred (ostali okraj)	
	prejemki	%	prejemki	%	prejemki	%
sluga II. skupine	830	70	730	66	705	65
sluga I. skupine	1010	53	910	53	885	52
zvaničnica III. skupine	1040	73	840	66	790	64
„ II. „	1200	63	1000	56	950	53
„ I. „	1360	53	1160	48	1110	46
uradnica X. skupine	1450	53	1200	43	1110	38
„ IX. „	1650	47	1400	37	1300	32
„ VII. „	1905	40	1655	31	1555	27
„ VIII. „	2160	34	1910	26	1810	22
„ VI. „	2500	28	2250	20	2150	16
„ V. „	2900	22	2650	15	2550	12
„ IV./2 „	3270	18	3020	13	2920	8
„ IV./1 „	4170	12	2920	6	3820	4

Sistemizacija uradniških mest

Beograd, 12. maja. Predsednik ministrskega sveta je imenoval komisijo za izdelavo načrta uredbe o sistemizaciji služb za vse stroke civilne državne uprave.

Ze zakon o uradništvu od 31. marca 1931 je v čl. 46 odredil, da se bo s posebnim zakonom določilo za vse civilne državne službe število službenih mest po poklicih in po položajnih skupinah, v katere so ti poklici razdeljeni in število mest uradniških pripravnikov; to število se po proračunu ne sme povečati. Svrha teh odredb je, da se točno dožene število vseh službenih mest in da se izvršilnim oblastvom postavijo točno določene meje, tako glede imenovanj kakor glede napredovanj državnih nameščenecv.

Ta sistemizacija službenih mest je neobhodno potrebna že zaradi same strukture novih zakonov o državnih civilnih uradnikih, ki predpostavlja točno določeno število vseh službenih mest in položajev v skladu s potrebami in pomenom posameznih funkcij v državni službi. Potrebo takojšnje izvedbe sistemizacije nalagajo razen gori navedenih razlogov tudi proračunske oziroma

finančne razmere v državi. Zato je predsednik ministrskega sveta dal imenovani komisiji nalog, da začne takoj delati in da dokonča svoje delo najkasneje v dveh mesecih. S tem bo dana možnost, da se bo mogel preračun za prihodnje proračunsko leto sestaviti po novem stanju, kar bo zelo ugodno vplivalo tudi na finančne razmere v državi.

Poročilo o občnem zboru „Dobrote“

Po poročilu odbora »Dobrote«, obsmrtnega podpornega društva poštних nameščenecv v Ljubljani, na občnem zboru, ki se je vršil dne 11. maja t. l., je v letu 1933 pristopilo k »Dobroti« in sicer v skupino A 115 in v skupino B 86 članov; umrlo je 37 članov, med temi 19 iz skupine B, a izstopilo 14. Ob koncu leta je štelo društvo v skupini A 3024 in v skupini B 1730 članov.

Podpore je izplačalo društvo v skupini A za 37 člani Din 173.700.—, v skupini B za 19 člani Din 110.000.—, skupaj 283.700 Din.

V poslovnem letu 1933 je imela »Dobrota« te-le dohodke: na pristopninah 9330.— Din, na prispevkih skupine A 171.739.— Din, na prispevkih skupine B 162.620.— Din, na obrestih in prispevkih k upravnim stroškom 36.929.66 Din, skupaj 380.618.66 Din. Izdatki pa so bili tile: podpore 283.700.— Din, upravni stroški 21.458.78 Din, odpisi 1080.50 Din. Prebitek znaša 74379.38 Din.

Odbor »Dobrote« za tekoče poslovno leto je:

Predsednik: Matjašič Miroslav.

Podpredsednik: Engelman Anton.

Modna manufakturna trgovina

Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, Stritarjeva ulca 5.

se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštних nameščenecv.

Cene zmerne! Postrežba točna in solidna!

nabavna ali pridobitna cena poslopja, katero je deliti s številom let obstoja — torej 250 in ne 15 let, kakor postopajo sedaj hišni posestniki!

Koeficijent je potemtakem letna amortizacija, ki je povprečno enaka 1% najemnine in najemne vrednosti hiše. Na račun zgradarine z dokladami odpade okoli 25%, v mestu Ljubljani pa za mestne davščine (vodarino, gostiščino in kanalsko pristojbino) 12%, za hišnika 1%, za čiščenje in čistila pa tudi 1%. Skupaj je torej odšteti od kosmate najemnine 38% in 1% od vrednosti poslopja za vzdrževanje; razlika je čisti dohodek iz poslopja, kateremu je prišteti še najemno vrednost stanovanja hišnega lastnika in onih delov hiše, katere je brezplačno oddal v najem. Ako primerjamo torej ta čisti dohodek iz hiše z vsoto 5% letnih obresti od kapitala (vrednosti) za hišo, dobimo razliko, ki pokaže, za koliko tirja hišni posestnik neupravičeno in nad povprečno mero od stanovniškega najemnika na najemnici. Jasno pa je, da do polovice svojih dohodkov delavci in nameščenci ne morejo več oddajati hišnim posestnikom!

ŠIRITE »POŠTARJA«!

Širite svoj list »Poštar«

Društvene vesti

Podporno društvo državnih in banovinskih uslužbencev dravske banovine je na svojem občnem zboru, ki se je vršil dne 28. aprila t. l. v Ljubljani, sklenilo, da v smislu določil § 4. društvenih pravil sprejema v članstvo tudi osebe v starosti od 45. do 55. leta. Člani morejo postati le državni in banovinski uslužbenci in njih svojci. Mesečni prispevek za osebe v starosti od 45. do 50. leta znaša Din 15.— za osebe v starosti od 50. do 55. leta pa Din 20.—. — Pristopnina znaša za te osebe, ako vstopijo v društvo do 31. VII. t. j., Din 40.—, sicer pa znaša pristopnina Din 400.—, ozir. Din 500.—. Po 4

letih članstva se izplača svojcem umrlega člana polna posmrtnina v znesku Din 5000.—. — K drugi točki dnevnega reda je izredni občni zbor naročil društvenemu odboru, da do prihodnjega rednega občnega zbora društva izdelata načrt za ustanovitev posebnega sklada za Počitniški dom. — Društvena pisarna se nahaja v Ljubljani, Križevniška ulica števil. 5, II. nadstropje.

To in ono

Mačja pošta se ni obnesla.

Zveza nemških filatelistov je priredila v Berlinu razstavo, ki prinaša poleg znamk različnih nemških dežel tudi zanimive zgodovinske podatke. Razstavljen listine kažejo med drugim, da so imeli leta 1789 v nemški prestolnici mačjo pošto. Pismonoši so izučili v ta namen 300 mačk, ki so delile nalogo poštnih golobov. Poštni voz je dnevno zapeljal mačke v druge kraje, odkoder so se vračale v Berlin z nujno pošto. Toda mačke so se slabo obnesle. Poštni golobi najdejo tudi več sto km oddaljen dom. Mačke pa so večkrat zašle. Njih spomin je zadoščal kvečjemu za 3 do 5 km dolge proge.

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo
v našem glasilu!

Iz daljnjih krajev

G. Značajev je bil velik gospod. Ne lep, ampak simpatičen, toda brez napak. Imel je velik krog prijateljev in oboževalcev, sovražnikov pa sploh ne. Bil je dober kot nobeden. Eden njegovih najbližjih oprichnikov si je drznil konstatirati, da imajo naš dobri gospod le to napako, da so predobri. Cela gubernija mu je zamerila to nedopustno in predrzno kritiko prevzvišenega, in slaba bi mu predla, ako ne bi bili tudi vsi podložni dobri in odpustljivi ljudje. Toda pustimo tega siromačka, ki se je za vse večne čase premislil po nedolžnem obsojati svojega dobrotnika. G. Značajev mu tega pač ni zameril, saj je bil v resnici dober in vzgleden vlastelin. Bil je tako dober, da mu ni bil noben letni čas, nobeno vreme in nobena zapreka tako velika, da ne bi čim večkrat obiskal svoje podložne širom obsežne gubernije, in jih spopolnjeval v veri. Res je, da ni potoval peš kakor Kristus, ampak z avtomobilom, ki ni bil tak, kakor so današnji. Bil pa je na 4 kolesih in kurjen z bencinom. Pa kaj zato? Res je, da so te vožnje mnogo stale, toda v primeri s koristmi, ki so jih rodili taki obiski, so bile takorekoč zastoj in še malo zraven. Narod je bil zadovoljen, da nikdar tako. Slavoloki, belo oblečene deklice, gasilci, zastopniki olepševalnih društev in organizacij za povzdigo devišstva in občinski svetniki s samim županom na čelu. Celotno organista ni manjkalo in še marsikaj je videlo človeško oko ob prihodu g. Značajeve v ta ali oni kraj iz področja njegove gubernije. Z eno besedo — kakor naročeno! In banketi pa govorance in obljube ter dejanja! To so bili časi! Da, da! Bili so zares dober gospod. Toda vsaka pesem se enkrat izpoje. Dobri ljudje podložniki niso mogli več zdržati vseh dobrot. Prenasitili so se jih. Godrnjati so začeli in pre-

klinjati. Pa ne samo oni — tudi njih žene, matere in gladni otroci, ki jim je brezobzirna dobrota g. Značajeve iztrgala in srede skrbnika, moža, očeta, hčerko, sina itd. Toda gorje tistemu, ki si je drznil glasno povedati svojo bol! Takemu nepridipravu je sedla dobrota g. Značajeve na vrat, da se je ni mogel otresti ne ponoči, ne podnevi, ne v pisarni, ne v bolnici, ne na suhem, ne v zraku in ne v vodi. Gospod Značajev je bil sicer mogočen in premočen, ščiten in obrajtan, saj je znal govoriti kot bi rožce sadil. Prepričevalen pa tako, da bi mu sam Rasputin zavidal. Toda ljudski glas, božji glas! In ta glas je došel tudi na najvišja mesta. Odločujoči se niso strinjali z vsemi dobrotami g. Značajeve. Začeli so se zanj tembolj zanimati, čim več je bilo slišati o njegovi dobrotljivosti. Pa kaj zato? Gospod Značajev ni bil samo dober, temveč tudi tako pošten, da je to skrivnost celo sam razglašal svojim podložnim. Česa naj bi se potem bal? Bil je pa tudi veren. Zato je sklenil poiskati v vrstah svojih dobrih podložnikov par izbranih in jih žrtvovati bogovom v korist, sebi v čast in drugim v strah. Da bi šlo gladkeje, je dobri, pošteni in verni g. Značajev pričel sovražiti dobro kapljico ter jo v družbi pravovernih pridno uničeval kjerkoli. Bil pa je tudi patriočen in ultranacionalen. To je tudi rad dokazal. Zanesljiv pa tako, da mu ni bilo para. Pa se je baš v času njegovega pastirstva pričelo v guberniji neko gibanje, ki je dišalo po spremembi političnega ozračja. Komisar te gubernije je celo izstopil iz vlade. Dobri gospod Značajev, ki je bil poleg tega tudi pošten, veren, patriočen in nacionalen, se je takoj drugi dan po odstopu komisarja javil pri vodstvu novo nastopajočih ter jim ponudil svoje sodelovanje in svojo dobroto na razpolago. Povedal jim je, da je on samo uradnik, da je bil tako dober le pod terorjem odstopivšega komisarja, da

ni on odgovoren za vse dobrote, ki se mu očitajo, in, da bo sedaj pokazal, kaj zna in kaj ve. Toda preklicani novotarji so dobrega Značajeve posadili na rešetu podoben fotelj, na katerem se ni obdržal ter padel naravnost v naročje zatajenega. Bridko se je pritožil dobri g. Značajev g. komisarju, češ, da ga novotarji žagajo. Jadikovanje je podprl tudi z velikim papirjem. Da pa ne bi g. komisarju odkril vseh kart, je previdno zamolčal svoj obisk in ponudbo pri novotarjih. A dobri ljudje so vse izvedeli in razbobnali po guberniji. Dasi udan v božjo voljo in dober, kakor je bil, je g. Značajev s srdom iskal glasnikov o njegovi podjetnosti. Peljal se je celo v Celjograd in naprej, vztrajno iskajoč zanesljivih vesti. Od naporne avtomobilske vožnje izmučen in potreben okrepcila, se je na povratku zaustavil s spremstvom tudi v hotelu »Pri Zaunionu«. Kot rojen govornik je, dasi v pozni uri, učil v lokalu se nahajajoče brojne goste nacionalizma, kot pevec jim je pa zapel tudi spoštovano himno. Dobri gostje, ki najbrže niso bili dobri, so protestirali, češ, da se v takem stanju ne poje takih pesmi. S tem so dobrega g. Značajeve tako razburili, da je iz vse svoje dobrotljivosti pljunil najbližjemu protestantu v obraz, nato pa s pospeškom brce zapustil lokal ter se ustavil na trgu točno na trebuhu pred stražnikom.

Da, da, to so bili dobri časi, toda za dobrega g. Značajeve so postali neznosni še posebno zato, ker je videl, da vsi ljudje le niso tako dobri, kakor si je sam predstavljal. Sit vsega, je odšel krepki, pošteni in dobri gospod Značajev v pokoj, in vse prošnje in moledovanja pravovernih, da bi še nadalje delil svoje dobrote, so ostale glas vpijočega v puščavi. Dobri ljudje so se pa oddahnili in hvalili Boga, da jih je poleg kuge, lakote in potresa rešil tudi dobrot g. Značajeve.

D. Metalnov.